

Det skal henlægges til Mønstringsbestyreren, som har mange andre Forretninger, og som ifølge hele sin Fortid, hele sin Livsstilling, ikke kjender de Søfarende og deres Forhold saaledes, som Vaterskouten med Nette kan antages at ville gjøre, og som derfor heller ikke kan ventes af ville udføre de Forretninger, hvorom der er Tale, saa godt som Vaterskouten. Jeg spørger nu: Hvorfor skal man henlægge det til Mønstringsbestyreren og ikke til Vaterskouten? Det kan kun være for at have den Fornøielse at kunne sige: Vi have en Bestillingsmand mindre; til Gjengjæld kommer man vistnok til at ansætte en særegen Fuldmægtig hos Mønstringsbestyreren, men man har jo dog paa en Maade reddet Skindet ved at følge Udvalgets Flertals Forslag. Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning herved. Det ærede Udvalg paaberaaber sig for den Ordning, som det har foreslaaet, at „det har forarsaget Tidsspilde, Udgift og meget unyttigt Skriveri, at de Søfarende ved Ud- og Afmønstring i Kjøbenhavn have maattet møde saavel for Vaterskouten som for Mønstringsbestyreren“, medens det dog erkendes, at det kan være rigtigt og i mange Tilfælde gavnligt, at Forhyringen og navnlig Afregningen sfer for en offentlig Myndighed, hvorfor man vil have, at der i Virkeligheden fremdeles skal foregaa det Samme for Mønstringsbestyreren som tidligere for Vaterskouten. Men da det nu forholder sig, som den ærede Ordfører idag selv har anført, at de to Kontorer, hvorom Taleren er, ligge lige ved Siden af hinanden, ser jeg ikke, at den Tidsspilde, som kan forarsages ved at gaa fra et Værelse saa at sige til et andet Værelse, er værd at tale om. Naar dog omtrent det Samme skal udføres, er det et stort Spørgsmaal, om ikke i Virkeligheden de paagjældende Funktioner ville blive hurtigere og nemmere expederede, naar Folk til Besørgelse af de forskjellige Forretninger, kunne henvende sig til forskjellige Personer, end naar de skulle henvende sig til den samme Mand eller i alt Fald i samme Kontor. I hvert Tilfælde vil Forskjellen blive for Intet at regne, hvad Tidsspilde, Skriveri osv. angaar. — Jeg kommer da nu til Pengespørgsmaalet. Her er der Overensstemmelse mellem Udvalgets

Flertal og dets Mindretal, forsaavidt Mindretallet ogsaa foreslaar, at andet Stykke i § 2, som jo handler om denne Skilling af Valeren, der ved Forhyringen og Afregningen skal erlægges af Mandskabet, skal falde bort. Jeg har tilladt mig at begjære delt Afstemning over Mindretallets Forslag under Nr. 5, idet nemlig dette Forslag foruden den af mig antydede Ændring om Udelabelsen af andet Stykke i § 2 tillige omfatter en Forandring i første Stykkes 7de Linie. Jeg har fremsat denne Begjæring, fordi det forekommer mig rigtigt, at der i alt Fald bliver givet Thinget Velighed til særskilt at stemme over disse to Ting, som virkelig ikke høre sammen, nemlig for det Første, om man vil gjøre en Forandring i Henseende til Spørgsmaalet om, ved hvilke Reiser den omtalte Forhyring ved Vaterskouten skal finde Sted — thi derpaa gaar jo den første Del af Forslaget under Nr. 5 ud — og dernæst, om denne Afgift fremdeles skal erlægges af det forhyrede Mandskab eller ikke. Det er to forskjellige Spørgsmaal, som bør holdes ude fra hinanden. Om man nu vil lade sidste Stykke af § 2 falde bort og altsaa have denne Afgift, der hidtil har hvilet paa de Søfolk, der forhyredes, er Noget, som jeg for mit Vedkommende lægger mindre Vægt paa; dersom man mener, at det kan anses for at være rigtigt og forvarligt at lade den omhandlede Udgift for Fremtiden udrede af Statskassen, medens Statskassen hidtil har været fri for at udrede den, saa for mig meget gjerne. Jeg tilstaar, at jeg ikke ser nogen Grund til i saa Henseende at gjøre Forskjel paa de forskjellige Steder i Landet, og jeg kan heller ikke erkende, at der egentlig er tilstrækkelig Opfordring til at gjøre denne Forandring. Det maa nemlig vistnok erkendes, at det i og for sig er ganske naturligt, at de enkelte Borgere, i hvis Interesse offentlige Bestillingsmænd ere virksomme, ogsaa komme til at yde et Vedlæg derfor. Spørgsmaalet maa være, om denne Afgift er trykkende eller ikke trykkende for de paagjældende Personer. Dersom man mente, at en Skilling var for meget, kunde man jo gaa den Vej at nedsætte den til $\frac{1}{2}$ Skilling, som efter de foreliggende Oplysninger vil være tilstrækkeligt til at give Vaterskouten den Løn,